

... ΤΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

1. 23 Ιουνίου, 23 Ιουλίου 1996: Στις δύο αυτές ημερομηνίες η Χώρα μας απώλεσε δύο κορυφαίες προσωπικότητες της πολιτικής και της καλλιτεχνικής σκηνής, αντίστοιχα. Στις **23 Ιουνίου**, μετά από πολύμηνη περιπέτεια της υγείας του, πέθανε ο πρώην Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ανδρέας Παπανδρέου, ενώ στις **23 Ιουλίου** και μετά από δίμηνη παραμονή της στο Κέντρο Υγείας, πέθανε η «Εθνική Σταρ» όπως την αποκαλούσαν Αλίκη Βουγιουκλάκη.

Κοινό χαρακτηριστικό τους είναι ότι και οι δύο κυριάρχησαν για αρκετές δεκαετίες, ως πρωταγωνιστές, ο καθένας στο χώρο του. Όλοι, μικροί και μεγάλοι, γνωρίζουν τα σλόγκαν «Ανδρέα προχώρα, σε θέλει όλη η Χώρα», «Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες», κλπ., μηνύματα που σηματοδότησαν τη γενιά μας. Όλοι επίσης έχουν δει τις ταινίες «Χτυποκάρδια στο θρανίο», «Η Αλίκη στο ναυτικό», «Η Υπολοχαγός Νατάσα» κλπ, ταινίες με τις οποίες γαλουχηθήκαμε και βιώσαμε πολλούς ανθρώπινους χαρακτήρες.

Ο θάνατός τους επίσης είχε το κοινό χαρακτηριστικό της Πανελληνίας συγκίνησης και θλίψης, η δε ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση των γεγονότων, λεπτό προς λεπτό, από τη στιγμή του θανάτου τους και μετά, με αποκορύφωμα την τελετή της κηδείας τους, είχε σαν αποτέλεσμα να εκτινάξει στα ύψη το ποσοστό της τηλεθέασης. Όλοι ήθελαν να μη χάσουν ούτε στιγμή από τα γεγονότα που λάμβαναν χώρα.

2. Υπήρχε όμως και ένα άλλο κοινό χαρακτηριστικό τους, που θα ήθελα να σταθούμε σ' αυτό και να το σχολιάσουμε. Ο κόσμος με έκδηλα αισθήματα έξαρσης, συγκίνησης και παραληρήματος τους κατέταξε στους «αθανάτους». Συνθήματα όπως «ΑΘΑΝΑΤΟΣ, ΑΘΑΝΑΤΟΣ», «Ανδρέα ζεις, εσύ μας οδηγείς», ή στην Αλίκη «ΑΘΑΝΑΤΗ, ΑΘΑΝΑΤΗ» ακούγονταν συνέχεια, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς των σορών τους από τη Μητρόπολη στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών. Η τηλεοπτική κάλυψη και η επισιμότητα της όλης σκηνής, θύμιζαν

περισσότερο ένα φαντασμαγορικό (μακάβριο) σόου, που είχε συναρπάσει τους θεατές και τους είχε καθηλώσει επί ώρες μπροστά στις οθόνες τους, παρά το τελετουργικό μιας νεκρώσιμης πομπής. Άνθρωποι, που στη ζωή τους γεύθηκαν το μεγαλείο, τη δόξα και πολλές τιμές, άνθρωποι που όλοι τους θαύμαζαν και υποκλίνονταν μπροστά στην χαρισματική προσωπικότητά τους, τώρα οδηγούνται στην τελευταία κατοικία τους.

Ένα προσφιλές συγγενικό μου πρόσωπο, που έχει σχέση με την πολιτική και έχοντας γευθεί κατά καιρούς παρόμοιες τιμές, βλέποντας στην τηλεόραση όλη αυτή τη φαντασμαγορία των αποδιδομένων τιμών στον πρώην Πρωθυπουργό, μου έκανε με προβληματισμό την αγωνιώδη ερώτηση «**Τώρα, που είναι ο Ανδρέας;**» Θα έλεγα ότι είναι η πιο συγκλονιστική ερώτηση. Και τα ερωτηματικά αυξάνονται: «Που είναι ο Ανδρέας; Η Αλίκη; Και τόσοι άλλοι διάσημοι εκλιπόντες;», «Που είναι οι αθάνατοι; Πεθαίνουν και οι “αθάνατοι;”, «Μπορεί να γίνει κάποιος αθάνατος; Υπάρχει κάποιος που να είναι πράγματι αθάνατος;».

3. Σαν Έλληνες έχουμε το ύψιστο προνόμιο να έχει γραφτεί στη γλώσσα μας ολόκληρη η Καινή Διαθήκη (το Ευαγγέλιο που λέγει ο απλός λαός μας) και εκεί υπάρχουν οι απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα. Μέσα στο Λόγο του Θεού διαβάζουμε ότι ο Θεός «**μόνος έχει την ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ, κατοικών φως απρόσιτον**» (βλ. Α΄ Τιμόθεου ς΄:16), ενώ εμείς οι άνθρωποι είμαστε θνητοί, από τη γη είμαστε και στη γη μια ημέρα θα επιστρέψουμε. Είναι αποφασισμένο στους ανθρώπους «**άπαξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο (είναι) κρίσις**» (βλ. Εβραίους Θ:27). Υπάρχουν όμως πολλές παρήγορες υποσχέσεις μέσα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή, που αφαιρούν μέσα από την ψυχή μας το φόβο του θανάτου και μας γεμίζουν με ουράνια ελπίδα και χαρά:

α) “**Μακάριοι οι νεκροί, οίτινες αποθνήσκουσιν εν Κυρίω**” (Αποκάλ.ΙΔ:13).

β) “**Διότι εάν πιστεύομεν ότι ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ και ΑΝΕΣΤΗ, ούτω και ο Θεός τους ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ δια του Ιησού θέλει φέρει μετ’ Αυτού... Και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν ΑΝΑΣΤΗΘΗ ΠΡΩΤΟΝ...**” (βλ. Α΄ Θεσσαλονικείς Δ:13-18)

γ) “**...Και οι νεκροί θέλουσιν ΑΝΑΣΤΗΘΗ άφθαρτοι, και ημείς (οι ζώντες) θέλομεν μεταμορφωθή...**” (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΕ:52-53)

Πως όμως μπορεί κάποιος που πεθαίνει να είναι “μακάριος” και να έχει τη βεβαιότητα από τώρα, από τη ζωή αυτή, ότι και εάν πεθάνει μια ημέρα θα αναστηθεί; Την απάντηση την δίνει ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός: «**Εάν κάποιος δεν γεννηθεί από τον ουρανό, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού**» (βλ. Ιωάννης Γ:1-8). Πρέπει ο άνθρωπος να αναγεννηθεί, δηλαδή να **ξανα-γεννηθεί** από το άγιο Πνεύ-

μα του Θεού και αυτό γίνεται μόνον εάν αναγνωρίσει ότι ενώπιον του Θεού είναι αμαρτωλός και ότι μόνος του δεν μπορεί να πληρώσει το χρέος των αμαρτιών του. Να πιστέψει με την καρδιά του ότι ο Ιησούς πήρε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά τις δικές του αμαρτίες. Πέθανε Αυτός στη δική του θέση και αναστήθηκε για τη δικαίωσή του: **«Το αίμα του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία»** (Α΄ Ιωάννου Α:7).

Ο Ιησούς Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς και όσοι Τον ακολουθούν στη ζωή αυτή, μια ημέρα θα αναστηθούν και αυτοί, για να είναι για πάντα μαζί Του. Δεν πρέπει βέβαια να μας διαφεύγει το γεγονός ότι θα αναστηθούν και οι άδικοι και οι ασεβείς, αλλά ο προορισμός τους όμως θα είναι στο πυρ της γέεννας, θα είναι μια ανάσταση κρίσης. Αυτή είναι η τόσο απλή αλήθεια για να κερδίσει ο άνθρωπος την αιωνιότητα, τον Παράδεισο, από τη ζωή αυτή και έτσι ο φόβος του θανάτου να μην έχει πλέον εξουσία επάνω του.

4. «Που είναι λοιπόν τώρα ο Ανδρέας και η Αλίκη; Που είναι οι διάσημοι, οι μεγάλοι της γης που έχουν πεθάνει; Που είναι τώρα.» Η απάντηση πλέον έρχεται από μόνη της: Εφόσον πέθαναν εν Κυρίω, εφόσον είχαν στη ζωή τους αναγνωρίσει τον Ιησού προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή και αυτό το έδειχναν με την ενάρετη και ευσεβή ζωή τους, υψώνοντας, δοξάζοντας και μεγαλύνοντας το άγιο όνομά Του, αυτή τη στιγμή βρίσκονται μέσα στον ουρανό, στην άγια παρουσία Του, μαζί με όλους τους άλλους αγίους και μάρτυρες της πίστης.

Εάν όμως έφυγαν από τη ζωή αυτή χωρίς να έχουν δεχτεί τον Ιησού σαν Κύριό τους, τότε πλέον απομένει η δίκαιη κρίση του Θεού και όλοι γνωρίζουμε ότι **«εν τω Άδη ουκ έστι μετάνοια»**, αλλά αιώνιος αποχωρισμός από το Θεό: **«Ο μισθός της αμαρτίας είναι ΘΑΝΑΤΟΣ, το δε χάρισμα του Θεού ΖΩΗ ΑΙΩΝΙΟΣ δια Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών»** (Ρωμαίους ς΄:23). Θυμήσου ότι μαζί με το Χριστό στο Γολγοθά σταυρώθηκαν και δύο ακόμα ληστές. Ο ένας όμως μετάνιωσε ειλικρινά και δέχτηκε από τον Κύριο Ιησού το δώρο της ΑΙΩΝΙΑΣ ΖΩΗΣ, ενώ ο άλλος απέρριψε την προσφορά Του και έλαβε την ΑΙΩΝΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ. Τώρα, σ' αυτή τη ζωή εκλέγουμε που θα περάσουμε την αιωνιότητα: **«ΕΘΕΣΑ ενώπιόν σας την ΖΩΗΝ και τον ΘΑΝΑΤΟΝ, την ΕΥΛΟΓΙΑΝ και την ΚΑΤΑΡΑΝ, δια τούτο ΕΚΛΕΞΑΤΕ την ΖΩΗΝ δια να ζήτε»** (Δευτερονόμιο Α: 19).

Η δόξα, τα πλούτη, οι τιμές και τα μεγαλεία είναι όλα εφήμερα και πρόσκαιρα, δεν ανοίγουν την πόρτα της αιώνιας ζωής, αλλά οδηγούν στην απώλεια. Μέσα στο Λόγο του Θεού διαβάζουμε ότι **«κάθε άνθρωπος είναι σαν το χορτάρι, και κάθε δόξα του ανθρώπου είναι σαν το άνθος του χορταριού, όταν ξεραθεί το χορτάρι (=ο αν-**

θρωπος), **τότε και το άνθος (=η ανθρώπινη δόξα) χάνεται, ξεπέφτει»** εκείνο όμως που μένει στον αιώνα είναι ο Λόγος του Κυρίου (βλ. Α΄ Πέτρου Α:24-25). Δεν πρέπει να μας τυφλώνει η λάμψη του κόσμου και να επιζητούμε τιμές από τους ανθρώπους, αλλά να ευαρεστούμε το Θεό, εκτελώντας πάντοτε το άγιο θέλημά Του.

Τελειώνοντας, θα αναφέρω μια όμορφη εικόνα που παρουσιάζουν οι προφήτες Ησαΐας (κεφ.ΙΔ:9-17) και Ιεζεκιήλ (κεφ. ΚΗ:11-19). Ο γεμάτος δόξα, δύναμη και μεγαλείο βασιλιάς της Τύρου, ένας από τους ισχυρότερους ηγεμόνες της γης, πέθανε και πήγε στον Άδη. Μόλις τον είδαν οι άλλοι νεκροί, που τον γνώριζαν όταν βρίσκονταν στη ζωή, απόρησαν, πως ήταν δυνατόν ένας ισχυρός ηγεμόνας να βρεθεί στην ίδια κατάσταση με αυτούς, και του είπαν **«Και συ έγεινες αδύνατος καθώς ημείς; κατεστάθης όμοιος ημών;»** (Ησαΐας ΙΔ:10). Αυτό μας φανερώνει η Αγία Γραφή για τους μεγάλους, τους ισχυρούς της γης, που φεύγουν από αυτή τη ζωή χωρίς να έχουν εκζητήσει την παρουσία του Θεού στη ζωή τους. Στο θάνατο δεν γίνεται διάκριση με το ποιος ήσουν εδώ στη γη, εάν για παράδειγμα ήσουν ένας ισχυρός ηγέτης, αλλά ποια ήταν η σχέση σου με το Θεό, και η σχέση σου ήταν, ή **με Αυτόν**, ή **χωρίς Αυτόν**. Μέση οδός δεν υπάρχει.

Που είναι ο Ανδρέας; Ο Γεννηματάς; Η Μελίνα; Η Αλίκη; Η Τζένη Καρέζη; Που είναι οι ηγέτες που πέθαναν; Ο Μάο Τσε Τουνγκ; Ο Μπρέζνιεφ; Ο Ούλοφ Πάλμε; Ο Τσαουσέσκου; Ο Λένιν; ο Χίτλερ; Ο Ναπολέον; Ο Αγιατολλάχ Χομεινί; Ο Σάχης της Περσίας; Ο Χαϊλέ Σελασιέ; Που είναι ο Έλβις Πρίσλεϋ; Η Μέριλυν Μονρόε; Που είναι τόσοι άλλοι επώνυμοι που έχουν αναχωρήσει από τη ζωή αυτή; Σε ποια κατάσταση βρίσκονται τώρα; Μπορούμε όμως να δώσουμε με βεβαιότητα απάντηση για το που βρίσκονται μερικοί άλλοι αποθανόντες, όπως είναι ο Αβράαμ, ο Ισαάκ, ο Ιακώβ, ο Ιωσήφ, ο Δαβίδ, ο Μωϋσής, ο Ησαΐας, ο Δανιήλ, ο Ηλίας, ο Πέτρος και ο Παύλος, οι άλλοι απόστολοι, ο Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο πρωτομάρτυρας Στέφανος, η αγνή κόρη της Ναζαρέτ, η Μαριάμ, αυτοί που μαρτύρησαν μέσα στον ιππόδρομο της Ρώμης, αυτοί που τους ξέσκισαν τα λιοντάρια, αυτοί που τους έκαψαν ζωντανούς για την πίστη τους στον Ιησού Χριστό και τόσοι άλλοι επώνυμοι και ανώνυμοι αγίοι και μάρτυρες του Ιησού Χριστού. Βρίσκονται όλοι μέσα στην ένδοξη και λαμπρή παρουσία Του.

© COPYRIGHT 1997: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»)
www.AlkiviadisFiladelfos.com ❖ E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
FACEBOOK: Filadelfos ❖ YOUTUBE: Filadelfos Channel 1 & 2
Για επικοινωνία: Τηλ. Κινητό - Viber - WhatsApp: 694 - 49 21 318

Το παρόν άρθρο είναι από το βιβλίο των εκδόσεων «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» με τίτλο: «ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ - Σχολιάζοντας την επικαιρότητα»